

LA UNIVERSALITAT DE LA FE

Les lectures d'aquesta setmana ens mostren a Déu i a Jesús en tota la seva universalitat perquè ens conviden a aplicar en la nostra actitud diària una estimació sense fronteres. Les lectures ens recorden, no només que tots som fills de Déu, sinó que és el propi Déu el que obre les portes del seu cor a tota la humanitat. I Jesús, en molts passatges dels Evangelis, ens diu que hem d'estimar tothom amb independència dels seus orígens, dels seu color de pell o de la seva manera de pensar o de ser. Recordem les paraules a l'Evangelí de Mateu: "era foraster i em vaucollir".

El profeta Isaïes ja ens transmet la paraula de Déu dient que els estrangers que segueixen al Senyor podran entrar al seu Temple, "perquè tots els pobles anomenaran el meu temple, casa d'oració". Però és en l'evangelí de Mateu on se'ns ensenya que tota la humanitat ha estat salvada per Jesucrist. Estant a la regió de Tir i de Sidó, una dona cananea, estrangera, se li dirigeix demanant-li compassió per la seva filla endimoniada. Si bé els deixebles li demanen que la faci fora, Jesús els recorda que ha estat enviat a recollir les ovelles perdudes del poble d'Israel. I com que la dona estrangera té fe en Déu, "a l'instant es posà bona la seva filla". Fins i tot, a la carta de Pau als cristians de Roma es fa una crida a tots els homes i dones del món.

Fóra bo que aquestes lectures d'avui ens facin pensar a tots sobre la importància de no sentir-se més que ningú i la necessitat de no discriminar ningú per ser diferent. Als ulls de Déu tots som iguals i tots som cridats al seu Regne de la mà de Jesús ressuscitat.

C.G.